

MATTHEÛS

23:11-14

Jezus veroordeelt geestelijke leiders die anderen van Zijn Koninkrijk waren en kwetsbaren uitbuiten.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/23-11-14

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Grootheid door nederig dienen	3 min	3
2	De wee-uitspraken tegen de Farizeeën	4 min	4
3	Mensen buiten Gods Koninkrijk houden	6 min	7
4	Zwaarder oordeel en huichelachtig gebed	4 min	10
5	Weduwen uitbuiten uit naam van God	8 min	12
	Om verder te lezen		15

1

Grootheid door nederig dienen

Laten we kijken naar Mattheüs 23. We gaan verder waar we in de vorige lezingen gebleven waren. Daar waren we bij vers 10 aangekomen. In dit hoofdstuk spreekt Jezus de schriftgeleerden en Farizeeën stevig aan op hun egotripperij, hun huichelarij en hun tekortschieten als de geestelijke leiders die ze hadden moeten zijn. Hij heeft Zijn discipelen er zojuist op gewezen dat deze mannen graag op de markten begroet worden, en vooral graag de eretitels horen die mensen hun geven. In vers 7 zeggen de mensen tegen hen:

zij zijn ook belust op de begroetingen op de markten, en om door de mensen ‘rabbi, rabbi’ genoemd te worden.

MATTHEÛS 23:7

Hij richt Zich tot Zijn discipelen en zegt:

Maar u mag zich geen rabbi laten noemen, want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en u bent allen broeders.

MATTHEÛS 23:8

Christus is jullie Rabbi. Hij zegt hun in wezen dat ze zulke titels voor zichzelf niet moeten verwelkomen. In plaats daarvan zegt Hij in vers 11:

Maar de belangrijkste van u zal uw dienaar zijn. En wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden.

MATTHEÛS 23:11-12

Dit is niet de enige plaats waar Jezus deze dingen leert. Hij heeft sommige ervan eerder in Mattheüs al gezegd. Slechts drie hoofdstukken eerder, in Mattheüs 20, vers 26 en 27, wijst Hij erop dat degene die groot wil zijn in het Koninkrijk van God, de dienaar van

allen moet zijn. Hier herinnert Hij hen daar opnieuw aan, in verband met mensen die een religieuze leider beginnen te zien als een soort voorwerp van verering. Jij bent geen voorwerp van verering.

Laat ik het zo zeggen: als je niet groot bent, zou het beslist verkeerd van je zijn om mensen de indruk te geven dat je dat wel bent. Als je groot bent, komt dat alleen doordat je een dienaar bent en je je niet bezighoudt met je eigen grootheid. Je houdt je bezig met het dienen van anderen, anderen tot zegen te zijn en de wil van God te doen. Iemand die hierover juist denkt, is er zozeer mee bezig om te doen wat goed is in de ogen van God, dat hij geen tijd heeft om na te denken over hoe groot hij zelf is doordat hij dat doet. Het doel is eigenlijk om jezelf te vergeten en je op God en op anderen te richten. Iemand kan dit doen. Maar het is ook mogelijk, en het gebeurt zeer vaak, dat religieuze leiders in dezelfde valkuilen terechtkomen als de schriftgeleerden en Farizeeën.

2

De wee-uitspraken tegen de Farizeeën

In vers 13 begint Hij met een reeks soortgelijke uitspraken:

Maar wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er immers zelf niet binnen, en hen die er binnen willen gaan, laat u er niet binnengaan.

MATTHEÛS 23:13

Dat deze uitspraken telkens opnieuw worden herhaald, lijkt sterk op de zaligsprekingen, maar dan in omgekeerde vorm. Daar bleef Jezus steeds zeggen:

Jij bent gezegend, Zij zijn gezegend, en:

Gezegend zijn dit of dat. Zegen en wee zijn elkaars tegengestelden. Hij zei tegen Zijn discipelen:

En toen Hij Zijn ogen opgeslagen had naar Zijn discipelen, zei Hij: Zalig bent u, armen, want van u is het Koninkrijk van God.

LUKAS 6:20

Zalig bent u die nu honger hebt, want u zult verzadigd worden.
Zalig bent u die nu huilt, want u zult lachen.

LUKAS 6:21

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

MATTHEÛS 5:8

enzovoort. Maar nadat Hij in Lukas 6 verscheidene van zulke zaligsprekingen over Zijn discipelen had uitgesproken, zei Hij ook:

Maar wee u, rijken, want u hebt uw troost al.

LUKAS 6:24

en:

Wee u, wanneer alle mensen goed van u spreken, want hun vaders deden evenzo met de valse profeten.

LUKAS 6:26

Wee is het tegenovergestelde van zegen. Gods zegen rust op de ene groep en Gods vloek, of wee, op een andere. Het woord 'wee' betekent eigenlijk verdriet of onheil. Als je zegt:

Pas maar op, dan zeg je in feite dat je reden hebt om verdrietig te zijn en dat je er rampzalig aan toe bent. Je verkeert in een toestand die zeer te beklagen en sterk te veroordelen is.

Telkens opnieuw zegt Hij tegen de Farizeeën en schriftgeleerden:

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars!

MATTHEÛS 23:13

Vervolgens geeft Hij Zijn reden daarvoor. Zo geeft Hij ook in de zaligsprekingen een reden wanneer Hij zegt:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3

De reden is:

Want het koninkrijk van de hemel is van hen.

Maar wanneer Hij zegt:

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën,

MATTHEÛS 23:13

zegt Hij daarna in feite: want dit is wat jullie doen.

Er zijn nogal wat van deze uitspraken, maar laten we er enkele bekijken. Hij begint hen rechtstreeks aan te spreken. Vóór vers 13 heeft Jezus tegen de menigten en Zijn discipelen over de schriftgeleerden en Farizeeën gesproken. Op dit punt houdt Hij op om achter hun rug over hen te praten. Eigenlijk sprak Hij niet achter hun rug over hen. Blijkbaar stonden ze al die tijd gewoon tussen de menigte. Hij begint hen rechtstreeks toe te spreken.

In vers 13 zegt Hij:

Maar wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er immers zelf niet binnen, en hen die er binnen willen gaan, laat u er niet binnengaan.

MATTHEÛS 23:13

Elk van deze uitspraken staat min of meer op zichzelf. Laten we bekijken wat Hij hierover zegt. Hij zegt dat ze het Koninkrijk der hemelen voor de mensen afsluiten. Zelf gaan ze er niet binnen, en ze laten ook degenen die bezig zijn binnen te gaan niet toe om binnen te gaan.

Het is interessant dat Jezus het Koninkrijk der hemelen hier beschreef als iets wat mensen op datzelfde moment aan het binnengaan waren. De Engelse vertaling waarop deze uitleg berust, spreekt over 'degenen die binnengaan'; het Nederlandse citaat hierboven zegt 'hen die er binnen willen gaan'. Hij zegt:

De mensen die naar binnen willen, laten jullie niet binnen.

3

Mensen buiten Gods Koninkrijk houden

Het Koninkrijk der hemelen, of het Koninkrijk van God, zoals het op verschillende plaatsen in de Schrift wordt genoemd, is een werkelijkheid die ontstond toen Jezus hier was en nog steeds bestaat. Het is iets wat je kunt binnengaan. Paulus zei in Handelingen 14 tegen de mensen die door zijn prediking tot geloof waren gekomen:

en zij versterkten de zielen van de discipelen, spoorden hen aan in het geloof te blijven en zeiden dat wij door veel verdrukkingen in het Koninkrijk van God moeten ingaan.

HANDELINGEN 14:22

Er zijn mensen die het Koninkrijk binnengaan. Dat zijn de mensen die Christus als hun Heere en als hun Koning aannemen. Wanneer ze dat doen, worden ze deel van Zijn Koninkrijk, deel van de groep die aan Hem onderworpen is. Een koninkrijk is eenvoudigweg het gebied waarover een koning regeert, en het bestaat uit degenen die aan hem onderworpen zijn. Het Koninkrijk binnengaan betekent dus dat je het gebied van Gods gezag binnengaat, onder het gezag van Christus komt en Zijn discipel wordt. Dan ben je in Zijn Koninkrijk.

Er waren inderdaad mensen die het Koninkrijk binnengingen. De discipelen van Jezus waren daar voorbeelden van. Anderen overwogen het. Er waren mensen die het Koninkrijk van God wilden binnengaan, maar die daarvan sterk werden weerhouden door de religieuze leiders. We hoeven niet ver te zoeken naar een voorbeeld. In Johannes 9 was er een man die blind geboren was. Jezus genas hem en de man werd een volgeling van Christus. Maar de religieuze leiders, in dit geval de overpriesters, deden alles wat ze konden om hem daarvan af te brengen en te proberen te voorkomen dat hij in Christus zou geloven. Je kunt het verhaal lezen in Johannes 9.

Omdat dit zo was, zegt Jezus: ‘Het is al erg genoeg dat ze zelf niet naar binnen willen gaan. Het is nog erger dat ze anderen die wel naar binnen willen gaan, niet binnenlaten.’ In de fabels van Aesopus stond een verhaal over een hond die in een stal woonde, waar de voederbak stond waaruit de koeien gevoerd werden. De hond hield daar de wacht. Telkens wanneer de koeien in de buurt kwamen om het hooi te eten, blafte de hond naar hen, hapte naar hen en joeg hen weg. De koeien klaagden dat de hond zelf niets aan het hooi had en geen belangstelling voor het hooi had, maar ook niet wilde dat degenen die het wel waardeerden ernaartoe kwamen om het op te eten.

Zo zijn de schriftgeleerden en Farizeeën werkelijk. Ze zijn als de hond bij de voederbak. Zelf hechtten ze geen waarde aan het Koninkrijk van God. Ze hadden er niets aan. Maar er waren mensen die er wel waarde aan hechtten. Er waren mensen die het wilden, maar de schriftgeleerden en Farizeeën deden alles wat ze konden om te voorkomen dat die mensen naar binnen gingen.

Dit is iets zeer ernstigs, want Jezus zei ergens anders, in Mattheüs 18, dat voor iedereen die een van deze kleinen die in Mij geloven doet struikelen, het beter is dat er een molensteen om zijn hals wordt gehangen en hij in de diepte van de zee verdrinkt:

Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, doet struikelen, het zou beter voor hem geweest zijn dat een molensteen aan zijn hals gehangen was en hij in de diepte van de zee gezonken was.

MATTHEÛS 18:6

Met andere woorden, het is beslist geen kleinigheid als iemand in Christus gelooft en iemand anders hem daarvan afbrengt, hem doet struikelen of zijn geloof vernietigt. Het is geen kleinigheid. Jezus zei dat als jij iemand zoiets aandoet, je net zo goed een molensteen om je hals kunt laten hangen en in zee geworpen kunt worden. Je zou beter af zijn, zei Hij, als dat met je gebeurde.

Jezus wond er dus geen doekjes om als het om zulke dingen ging, en deze schriftgeleerden en Farizeeën bevonden zich precies in die positie. Er waren mensen die naar Jezus luisterden, mensen die zeiden: 'Ik geloof inderdaad dat deze man de Messias is. Ik denk werkelijk dat ik Hem moet volgen.' Maar vervolgens probeerden de schriftgeleerden en Farizeeën hen met krachtige argumenten daarvan af te brengen. Daardoor werden sommigen van deze mensen uiteindelijk geen discipelen. Jezus zegt: 'Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën! Het is al erg genoeg dat jullie niet naar binnen willen gaan, maar dat jullie anderen ervan weerhouden naar binnen te gaan, is dubbel zo erg, en God zal jullie daarvoor zwaar oordelen.' Dat betekent 'wee jullie'.

Er zijn misschien mensen die geen christen zijn en om wat voor reden dan ook weigeren Jezus Christus te volgen. Dat is erg. Jezus is je Verlosser. Hij is je Schepper, en Hij heeft alle recht om jouw volledige trouw, loyaliteit en gehoorzaamheid te verwachten. Het is erg dat je Hem niet volgt, maar het is nog erger wanneer je anderen die Hem volgen ontmoedigt en hen ertoe probeert te brengen samen met jou te zondigen, of hen probeert te laten twijfelen aan het christelijke geloof. Het zou goed zijn hen eraan te laten twijfelen als het niet waar was, maar de Schriften zijn waar en het christendom is de waarheid. Iemand zover krijgen dat hij het niet gelooft, betekent in feite dat je tegen hem liegt en hem misleidt.

Als je dit probeert, kun je maar beter vurig hopen dat je er niet in slaagt, want Jezus heeft enkele zeer verschrikkelijke gevolgen uitgesproken over degenen die erin slagen mensen te doen struikelen. Het is al verschrikkelijk genoeg dat je zelf geen volgeling van Christus wilt worden. Als je verdergaat en probeert het geloof te vernietigen van anderen die dat geloof wel hebben, roep je alleen maar meer ellende over jezelf af. Er zijn mensen die dat doen.

4

Zwaarder oordeel en huichelachtig gebed

Laten we verder kijken. Wat is het volgende wee over de schriftgeleerden en Farizeeën? In vers 14, Mattheüs 23:14, zei Jezus:

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u eet de huizen van de weduwen op, en voor de schijn bidt u lang; daarom zult u een des te zwaarder oordeel ontvangen.

MATTHEÛS 23:14

De uitdrukking ‘zwaarder oordeel’ wordt ook gebruikt in het boek Jakobus. In Jakobus hoofdstuk 3 staat:

Geliefde broeders, laat niet velen van u leraar worden, want wij zullen een zwaarder oordeel ontvangen.

JAKOBUS 3:1

Ik vraag me af of Jakobus aan deze passage dacht, want de Farizeeën en huichelaars waren leraren, en Jezus zei dat zij een zwaarder oordeel kregen. Maar het is niet zo dat je eenvoudigweg door leraar te zijn een zwaarder oordeel krijgt. Het gaat erom dat je, als je een godsdienstig leider bent, anderen een voorbeeld moet geven. Als je voor anderen staat om Christus te vertegenwoordigen, rust op jou de verplichting om een voorbeeld te zijn van hoe christenen horen te zijn, om zelf oprecht Christus te volgen en niet in het geheim een bedrieger te zijn. Mensen zien naar je op als een herder, als een leider. Voor zover je hen op een dwaalspoor brengt of hen op enige wijze misleidt, breng je niet alleen jezelf schade toe, maar ook hen. Daarom zal het oordeel dat je

krijgt zwaarder zijn omdat je deze invloed hebt gehad, dan wanneer je alleen maar geen leider was en Christus niet volgde. Voor beide is er een oordeel, maar Jezus zei dat de schriftgeleerden en Farizeeën vanwege hun huichelarij en wat zij deden een zwaarder oordeel krijgen dan zij anders zouden krijgen.

Waaruit bestond hun huichelarij? Hij gaf dit voorbeeld: ze maken met hun lange gebeden een vertoon van hun vroomheid. Denk eraan, Jezus zei in Mattheüs hoofdstuk 6:

Wanneer u bidt, wees dan niet zoals de huichelaars.

MATTHEÛS 6:5

Hij zei dat ze op de hoeken van de straten bidden zodat de mensen hen zien, enzovoort. Wat hoort gebed te zijn? Gebed hoort een werkelijk, oprecht gesprek met God te zijn. Wanneer iemand bidt, hoort hij zich niet bezig te houden met wie er verder nog luistert.

Wanneer je in het bijzijn van andere christenen bidt, is het heel moeilijk om je er niet van bewust te zijn dat zij luisteren. In zekere zin bidden we soms welsprekender wanneer we weten dat mensen luisteren. Het is een vorm van huichelarij die moeilijk te vermijden is. Maar als je bidt om door andere mensen gehoord te worden, mis je het doel waarvoor gebed bedoeld is. Gebed is voor God.

Ik herinner me dat ik hoorde over twee beroemde predikers. Ik ken hun namen, maar ik zal ze niet noemen. Ze baden samen in het huis van een van hen. Een van deze mannen was pinkstergelovig en de andere niet. Natuurlijk geloven pinkstergelovigen dat je gedoopt moet worden in de Heilige Geest. Degene die niet pinkstergelovig was, had natuurlijk nog nooit in tongen gesproken. De vrouw van de pinkstervoorganger kwam erbij en bad met hen mee. Ze begon te bidden voor deze niet-pinkstervoorganger die bij hen was. Ze zei: 'O God, help broeder die-en-die alstublieft om open te staan voor de doop in de Heilige Geest en het spreken in tongen. O God, help hem alstublieft om zijn hart niet te verharderen. Help hem om open te staan voor Uw Geest. Help hem', enzovoort.

Deze niet-pinkstervoorganger onderbrak haar en zei: 'Zuster, neem me niet kwalijk, maar als we hier bidden, bidden we deze kant op', en hij wees omhoog. 'We bidden niet deze kant op', en hij wees opzij, naar elkaar. Het is zo waar dat bidden waar andere

mensen bij zijn een manier kan zijn om tegen hen te preken of te proberen indruk op hen te maken met iets. In werkelijkheid hoort gebed deze kant op te gaan, omhoog, en niet die kant op, opzij. We bidden niet om door andere mensen gehoord te worden. Soms kunnen we er niets aan doen dat anderen het horen, want de Bijbel geeft daadwerkelijk aan dat er momenten zijn waarop christenen samen, eensgezind met elkaar, moeten bidden. Maar we moeten op onze houding letten.

5

Weduwen uitbuiten uit naam van God

De Farizeeën spraken lange gebeden uit om geestelijk, heilig en godsdienstig over te komen. Maar Jezus zei dat ze, terwijl ze dat al die tijd deden, zoals Hij het uitdrukte, de huizen van weduwen verslonden. Natuurlijk woonden weduwen destijds niet in peperkoeken huisjes, dus aten mensen geen huizen op. Hij sprak figuurlijk. Ze verslonden de huizen van weduwen. Wat betekent dat? Het betekent natuurlijk dat ze weduwen financieel uitbuitten.

In die tijd behoorden weduwen tot de kwetsbaarste groepen mensen. Vrouwen konden niet zo gemakkelijk de arbeidsmarkt op als tegenwoordig. Een vrouw was in die tijd veel afhankelijker van haar man dan moderne vrouwen dat vaak zijn. Ze was van hem afhankelijk om in haar levensonderhoud te voorzien en ook om haar te verdedigen tegen burens of ieder ander die misschien zou proberen haar op welke manier dan ook uit te buiten. Wanneer iemand weduwe was, was haar man er niet om in haar levensonderhoud te voorzien of om haar te beschermen tegen charlatans, oplichters en alle anderen. Een weduwe was daarom zeer kwetsbaar.

In het Oude Testament spraken de Schrift en de profeten vaak over de noodzaak om weduwen te beschermen, hen niet uit te buiten en ervoor te zorgen dat ze niet mishandeld werden, omdat ze zeer kwetsbaar waren. Eén manier waarop ze kwetsbaar waren, was dat weduwen in die samenleving niet gemakkelijk buitenshuis konden gaan werken. Daarom waren de weduwen die er beter aan toe waren degenen van wie de man bij zijn dood een vermogen naliet. Maar wanneer deze weduwen een vermogen hadden en geen man om het te helpen bewaken of beheren, kwamen er charlatans naar hen toe. Die probeerden hen ertoe te bewegen hun geld voor allerlei zaken aan hen te geven, soms voor godsdienstige projecten.

Er is uit de Romeinse geschiedenis een concreet geval bekend van twee Joodse mannen die een vrouw overhaalden. Ze was geen weduwe, maar de vrouw van een van de senatoren in Rome, en ze was door bekering Joods geworden. Deze twee Joodse mannen begonnen haar de Joodse godsdienst te onderwijzen. Ze waren als het ware haar rabbijnen, en ze haalden haar over om een zeer grote gift te doen voor het onderhoud van de tempel in Jeruzalem. Ze deed die gift en gaf het geld aan hen. Ze gingen ermee vandoor en werden nooit meer gezien. Ze verdwenen met het geld. Dit werd een groot schandaal in Rome, zo groot dat het in de Romeinse geschiedschrijving werd vastgelegd.

Dat is het soort dingen dat sommige godsdienstige leiders doen. Ze maken misbruik van de goedgelovigheid van vrouwen, vooral van weduwen die geen man hebben die op zijn hoede kan zijn voor zulke charlatans en oplichters. Deze weduwen hebben vaak een vrijgevig hart, zijn zachtmoedig, hechten in veel gevallen belang aan godsdienstige zaken en hebben geld dat hun man hun heeft nagelaten. Daardoor gebeurt het vaak dat ze een hypotheek op hun huis nemen of andere dingen doen, hun levenslange spaargeld aanspreken en dat aan een bepaald doel geven, omdat iemand hen ervan kan overtuigen dat ze het moeten steunen.

Veel christelijke televisieprogramma's zijn afhankelijk van steun van kijkers, net zoals radioprogramma's dat zijn. Dit radioprogramma is afhankelijk van steun van luisteraars. Bijna alle mediabedieningen, zowel op televisie als op de radio, zijn afhankelijk van de steun van kijkers of luisteraars. Maar het is interessant dat statistisch gezien een zeer groot percentage van de steun die christelijke televisiebedieningen ontvangen, afkomstig is van oudere vrouwen, in het bijzonder weduwen. Dat komt naar mijn idee gedeeltelijk doordat ze uit eenzaamheid naar deze predikers op televisie kijken en misschien het gevoel krijgen dat ze een band met hen hebben. Wanneer deze predikers zeggen: 'We hebben echt geld nodig. We zullen uit de lucht moeten', hebben deze weduwen geld dat ze niet zelf hebben verdiend. Hun man heeft het verdiend en aan hen nagelaten, en zij hebben het tot hun beschikking. Soms zijn ze behoorlijk rijk, en daardoor zijn ze in veel gevallen sterk geneigd om deze mensen een grote cheque te sturen. Dat gebeurt dan ook heel vaak: deze bedieningen worden voor een zeer groot deel gesteund door inkomsten van oudere vrouwen, vooral weduwen.

Dat is op zichzelf niet verkeerd. Wat wel verkeerd is, is wanneer deze predikers hun verzoeken speciaal op vrouwen richten, vooral op oudere vrouwen. Bij zulke verzoeken wordt soms sterk op hen ingepraat om misbruik te maken van de gevoeligheden van deze oude vrouwen en hen ertoe te brengen geld te geven. In veel gevallen wordt het gegeven geld vervolgens gebruikt voor andere dingen dan waarvoor het gegeven is. Er zijn te veel gevallen om op te noemen van mensen die met hun televisiebediening geld inzamelden en het vervolgens gebruikten om er zelf beter van te worden, in plaats van het geld te gebruiken om het Evangelie te verspreiden, zoals ze hadden gezegd dat ze zouden doen. Ze kochten hun derde of vierde villa en hun zevende of achtste Mercedes. Deze mensen verslinden de nalatenschappen van deze weduwen. Ze verslinden de huizen van weduwen.

Ik weet niet precies op welke manieren de Farizeeën dit deden, maar ze deden dat soort dingen. Jezus zei dat ze huichelaars waren, omdat ze de huizen van weduwen verslonden. Ik weet niet of ze naar een weduwe toegingen die kort daarvoor haar man had verloren en zeiden: 'Nou, zuster, je man had nog wat achterstallige tienden die hij niet had betaald. We zullen een hypotheek op je huis moeten nemen om te betalen wat hier nog aan God verschuldigd is.' Ik weet niet precies welke list ze gebruikten, maar ze zagen weduwen als kwetsbaar en goedgelovig, als mensen van wie de geestelijke en godsdienstige gevoeligheden konden worden uitgebuit. Ze buitten hen volledig uit en lichtten uiteindelijk vrouwen op die geen man hadden om hen tegen zulke zwendelpraktijken en dergelijke te beschermen.

Jezus zei dat dit het soort dingen was dat de schriftgeleerden en Farizeeën geregeld deden. Wat Hij natuurlijk zegt, is dat ze de hulpelozen in hun samenleving slechte, onrechtvaardige en uitbuitende dingen aandeden. Ze gebruikten godsdienst als middel om geld voor zichzelf te krijgen en misbruik te maken van anderen. Ze gebruikten godsdienst voor dat doel, en dat is volkomen verdorven. En terwijl ze dat deden, spraken ze ondertussen op openbare plaatsen zeer lange gebeden uit, zodat iedereen zou opmerken hoe godsdienstig ze waren.

Dat is wat Jezus zegt. Het zijn huichelaars. Hij zegt:

Jullie nemen de huizen van weduwen in en zeggen voor de schijn lange gebeden op. Daarom zullen jullie zwaarder veroordeeld worden.

Afgaande op wat Jezus zei, denk ik dat er heel wat bekende godsdienstige persoonlijkheden en leiders zijn over wie Jezus zou zeggen:

Jullie zullen zwaarder veroordeeld worden.

Het zou beter voor je zijn nooit een godsdienstig leider te zijn geworden dan nu een leidinggevende positie te bekleden en daar misbruik van te maken door die te gebruiken voor je eigen voordeel, je eigen eer en je eigen verrijking.

Er is beslist een zwaarder oordeel, zoals Jakobus zei, voor degenen die in de bediening staan als ze hun positie in de bediening misbruiken. Er zijn zoveel manieren waarop die kan worden misbruikt. Wanneer we in Mattheüs 23 lezen over de misstanden waaraan de schriftgeleerden en Farizeeën zich schuldig maakten, ontdekken we dat precies dezelfde trucs tegenwoordig worden gebruikt door velen die godsdienstig leiderschap uitoefenen. Het is iets droevigs, iets beangstigends zelfs, wanneer we bedenken wat zij op de oordeelsdag onder ogen zullen moeten zien. We zullen nog enkele dingen bekijken die Jezus over de schriftgeleerden en Farizeeën zei.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 23:7
- Mattheüs 23:8
- Mattheüs 23:11-12
- Mattheüs 23:13
- Lukas 6:20
- Lukas 6:21
- Mattheüs 5:3
- Mattheüs 5:8
- Lukas 6:24
- Lukas 6:26
- Handelingen 14:22
- Mattheüs 18:6
- Mattheüs 23:14
- Jakobus 3:1

- Mattheüs 6:5

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.